

ΦΩΝΗ ΤΗΣ ΗΠΕΙΡΟΥ

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΕΤΗΣΙΑ

Ἐν Ἑλλάδι . . . Δρ. 8
Ἐν τῷ Ἐξωτερικῷ . . . Φρ. Λρ. 10

ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΚΑΤΑ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗΝ

Πᾶσα αἴτησις ἀπευθύνεται :
Διεύθυνσιν **Φωνῆς τῆς Ἡπείρου**
Ἀθῆναις

Τὴν Κυριακὴν ἐν τῷ Μητροπολιτικῷ ναῷ ἐτελέσθη συγκινητικὸν μνημόσυνον ὑπὲρ τῶν ἀνδρῶν ἐκείνων οἵτινες ἀψηφίσαντες πάντα κίνδυνον ἀπῆλθον εἰς τὰ ὄρη καὶ τοὺς ὄρυμους τῆς Μακεδονίας ἵνα καταστήσωσι σεβαστὰ τὰ δικαιώματα τοῦ ἑλληνισμοῦ καὶ ταπεινώσωσι τοὺς αὐθάδεις ἐκείνους οἵτινες οἰκειοποιοῦνται καὶ ἐπιβλέπουσι χώραν ἀπὸ τῶν ἀρχαιοτάτων χρόνων ἑλληνικήν. Ὑπῆρξε δ' ἐξόχως κατανυκτικὸν τὸ μνημόσυνον τοῦτο ὅτε ὁ ἀρχιερεὺς ἐμνημόνευσε τοὺς προμάχους τούτους τῆς πατρίδος καὶ τῆς πίστεως ὅτε ἀντήχησεν ὑπὸ τοῦ θόλου τοῦ ἱεροῦ ναοῦ ἡ δέησις τοῦ ἱεράρχου ὑπὲρ ἀναπαύσεως τῶν μακαρίων ψυχῶν τῶν ἀνὰ τὰ ὄρη καὶ τοὺς ὄρυμους, τὰς φάραγγας καὶ τοὺς λειμῶνας, τὰ δάση καὶ τὰς πεδιάδας τῆς Μακεδονίας καταλειψάντων τὸ γῆινον αὐτῶν σκῆνωμα ὑπὲρ πίστεως καὶ πατρίδος ἀδελφῶν ἡμῶν ὡς εἰς ἄνθρωπος ἅπαν τὸ πλῆθος, ὑπερῆλθον ἀσφυκτικῶς τὸν ναὸν, ἐγονυπέτησε καὶ ἐκλινε τὴν κεφαλὴν ἐκπνευσάντων τὴν δέησιν. Παρὰ τὸν πρῶτον ὑπουργὸν ἐγονυπέτει ὁ ἐμπορος, παρὰ τὸν ἀνώτατον ἀξιωματικὸν ὁ βιομήχανος, παρὰ τὸν προεξάρχοντα πολίτην ὁ ἐσχάτος Ἕλλην καὶ παρ' αὐτὸν ὁ δούλος ἀδελφός. Πάντες προσῆλθον ἐκεῖ νὰ διατρανώσωσι τὰ αἰσθήματα τῆς εὐγνωμοσύνης πρὸς τοὺς καταλείψαντας εἰς τὰς φάραγγας τὸ γῆινον σκῆνωμα καὶ νὰ ἀποδείξωσιν ὅτι γινώσκουσι νὰ τιμῶσι τοὺς ὑπὲρ τῆς ἐλευθερίας ἀγωνιζομένους. Εἶνε πρώτη φορά, ἀπὸ ἐτη πολλά, καθ' ἣν γενικεύεται ἡ πρὸς δρᾶσιν τάσις τοῦ ἑλληνισμοῦ σύμπαντος καὶ διαθερμαίνεται ὁ ἱερός ἐνθουσιασμός τὸν ὅποιον ἀτυχεῖς περιστάσεις εἶχον πρὸ πολλοῦ ἀποκοιμήσει καὶ ἀπονεκρώσει καὶ ὡς δι' ἡλεκτρισμοῦ ὁ ἐνθουσιασμός οὗτος μετεδόθη ἀπὸ πόλεως εἰς πόλιν καὶ ἐγενικεύθη οὕτως ὥστε ἐν ᾧ ἐν τῷ μητροπολιτικῷ ναῷ ἐγονυπέτουν οἱ κάτοικοι τοῦ Πανελληνίου ἄστεος ἐπανελαμβάνετο ἡ γονυκλήσις καὶ ἡ δέησις ἐν Ἀρτῇ, Βόλῳ, Λαρίσῃ, Καρδίτσῃ, Τρικκάλοις, Κερκύρῃ, Τυρνάβῳ, Πάτραις, Πύλῳ, Σύρῳ, Λαυρίῳ, Χαλκίδι καὶ εἰς πολλὰς ἄλλας πόλεις καὶ κώμας συγχρόνως. Ἐτελέσθη Πανελλήνιον μνημόσυνον καὶ ἔστω τοῦτο ὡς ἀγαθὸς οἰωνός ὑπὲρ τοῦ ἑλληνισμοῦ καὶ τῶν πόθων αὐτοῦ. Κατεδείχθη καὶ αὖθις ὅτι ἡ δύναμις αὐτοῦ εἶνε μεγίστη καὶ δύναται πολλὰ νὰ πράξῃ ὅταν ἄνδρες ἡγέται καταλλήλως ἀναλάβωσι τὴν συνέχειαν τοῦ ἔργου, ὅπερ οἱ πατέρες ἡμῶν ὑπὸ ὅλως ἀντιξόους περιστάσεις ἀναλαβόντες εἰς αἷσιον ἔφερον πέρας καὶ ὑπόκειται τοῦτο τανῦν εἰς μίμησιν. Ἡμεῖς δὲ καλοὶ αὐτοῦ μιμητοὶ γινόμενοι ἀδύνατον νὰ μὴ δρέψωμεν τοὺς πατριωτικούς καρπούς διότι ὑπὲρ ποτε σήμερον ἀπαιτεῖται ἄγων καὶ δρᾶσις, ὅτε παντοῖοι κίνδυνοι ἀπειλοῦσι τὴν Ἀνατολὴν καὶ ἐνδέχεται ἡ ἐκρηγξίς αὐτῶν νὰ μᾶς καταλάβῃ ἀπαρασκεύους καὶ μὴ ἐγρηγορῶντας. Ὅταν δὲ ἐξακολουθῶμεν νὰ μεταδίδωμεν καὶ πολλοπλασιάζωμεν τὰ ἀναγεννηθέντα αἰσθήματα τοῦ ἑλληνισμοῦ, ὅταν ἀποτρέψωμεν τὴν προσοχὴν ἡμῶν ἀπὸ τοὺς κομματικούς περισπασμούς καὶ ἐνοχλήσεις, οἵτινες εἰς μάτην ἀπερόφησαν πολυετὴ βίον τοῦ ἔθνους καὶ κατέπνιξαν πολιτευτάς οἵτινες ἠδύναντο χριστιμώτεροι νὰ καταστήσωσι τὴν πατρίδα, ὅταν σκεφθῶμεν ὅτι ἡ ἰσχὺς τοῦ ἑλληνισμοῦ εἶνε μεγίστη καὶ καταπληκτική, τοὺς ἀπειλοῦντας κινδύνους

δὲν θὰ φοβηθῶμεν, θὰ προσπαθήσωμεν νὰ προκαλέσωμεν τὴν ἐκρηγξίαν αὐτῶν καὶ ὥς εἶναι πάντες βέβαιοι ὅτι ὁ Θεὸς θὰ προστατεύῃ τὸ δικαίον ἡμῶν.

Ο ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΗΣ ΠΑΡΑΜΥΘΙΑΣ ΚΑΙ ΦΙΛΙΑΤΩΝ κ. ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΜΙΚΡΟΥΛΗΣ

Συνειθίσκαμεν νὰ διακρίνομεν ψυχροὶ πρὸς τὴν τάξιν ἐκείνην τῶν ἀνθρώπων τὴν εἰς ῥάσα πλατείαν τετυλιγμένην, τὴν μὲ κομπολόγια καὶ σταυρούς βαινόνσαν ἐν ταῖς ὁδοῖς, τὴν ἀποκαλούμενην καλογερικήν. Ἀλλὰ δὲν ἔχομεν πάντοτε δικαίον, διότι εἰσὶ πλείστοι ἐξ αὐτῶν εἰς οὓς οὐκ ἔλιγα ὀφείλομεν. Δι' ἡμᾶς τοὺς Ἡπειρώτας ὁ Σαμουὴλ ἐκείνος τοῦ ὑψηλοῦ Κριούγκι τοῦ Σουλίου καὶ τοῦ Βαλαωρίτου, ἐξαγγίζει πλείστους αὐτῶν διὰ τῆς μέχρι τελευτίας στιγμῆς ὑπερασπίσεως τῆς ἐλευθερίας τῶν ἀγρίων βράχων τοῦ καὶ τῆς ἀνατινάξεως μετ' αὐτῶν διὰ τῆς ἐκούσις ἀναφλέξεως τῆς πυριτιδαποθήκης τοῦ, ὁ δὲ Σ. Μητροπολίτης τῆς Παραμυθίας καὶ Φιλιατῶν κ. Κωνσταντῖνος Μικρούλης μετὰ τῶν συγχρόνων τοῦ τὴν ἀβελτηρίαν καὶ θρασύδειλιαν, ἐξυψούμενος αὐτῶν διὰ τῆς σθεναρᾶς προστασίας τῶν Χριστιανῶν τῆς ἐπαρχίας τοῦ, μὴ ἀποκάμνων πρὸς ἐπίτευξιν τούτου μηδὲ πρὸ βδελυρᾶς συκοφαντίας ἣν ἐξυφάνον ἐναντίον τοῦ οἱ κρατοῦντες ὅπως ἐκποδῶν τὸν ποιήσωσιν ἐξ ἀγανακτήσεως ἄμα καὶ φόβου. Μόλις πρὸ 7 μηνῶν ἡ Α. Σ. κατήλθεν εἰς τὴν ἐπαρχίαν, ἀνελθὼν ἀπὸ τῆς θέσεως τοῦ μεγάλου ἀρχιεπισκόπου τῶν Πατριαρχείων εἰς Μητροπολίτην αὐτῆς· ἀλλὰ δὲν ἐπέζητησεν, ὡς ἄλλοι, νὰ περὶέλθωσιν ἔτη καὶ νὰ ὑποδοχηθῶσιν αἱ περιστάσεις, ἵνα ἐργασθῇ ὑπὲρ τῶν ἐπαρχιωτῶν τοῦ, μέχρις ἐκείνου δὲ τοῦ καιροῦ νὰ θησαυρίσῃ. Μετὰ συντριβῆς καρδίας ἀντελήφθη τῆς κακῆς καταστάσεως καὶ δὴ ἀξιοθρηνήτου τοῦ ποιμνίου τοῦ ὡς ἐκ τῶν πιέσεων, μετὰ φρίκης περητήρησε τὰ διαπραττόμενα κακοῦργήματα ὑπὸ τοῦ Μουσταφᾶ Πρόνιου καὶ τοῦ συνεργάτου τοῦ καίμακάμη Παραμυθίας Μαλῆ Τσιμπάρη, μετὰ πόνου διέκρινε τὴν χλαρότητα τῶν ἀρχῶν Φιλιατῶν περὶ τὴν καταδίωξιν τῶν πρὸς τοὺς χριστιανούς κακούργων, συγκεκινημένων βαθέως ἔμαθε τὰ ἐν τῷ Μαργαριτίῳ τεκταινόμενα ὑπὸ τῶν ἀγάδων κατὰ τῶν Χριστιανῶν τοῦ, οὓς ἐκδιώκουσι καὶ νὰ γίνωνται Μωαμεθανοί, ἰδίως ἐν τῷ τμήματι Φαναρίου, καὶ χωρὶς ν' ἀποδείλῃ στεντορεῖαν ἡγεῖρε τὴν φωνὴν κηρύττων ταῦτα πάντα καὶ ἐξαίτουμένος ἐπισήμως παρὰ τὴν Ἐκκλησίαν καὶ τὴν Κυβερνήσεως τὴν ταχίστην θεραπείαν τῶν κακῶς γιγνομένων ἐν τῇ ἀποκέντρῳ ἡπειρωτικῇ γωνίᾳ ἥτις Τσιμουργιά καλεῖται. Ἀλλ' ὁποῖον τὸ ἐπελθὼν ἀποτέλεσμα θέλετε ἐρωτήσῃ. Μέχρι τοῦδε μόνον ταῦτά εἰσιν, ὅτι ἐκηρύχθη ὑπὸ τοῦ Μαλῆ καὶ τῆς σπείρας τοῦ ὡς διοργανωτῆς κοιτάτου καὶ ὅτι ἑνδεκά ἐκ τῶν δῆθεν συνεργῶν τοῦ ἡχθησαν ὑπὸ κουστωδιαν εἰς Φιλιάτιον, ἐνθα τοὺς ἀνέκρινον καὶ μὴ εὐρόντες τι τοὺς ἀπέλυσαν, ἐνσπεύραντες ἐν τούτοις τὸν τρόπον αὐτοῖς τε καὶ πᾶσι τοῖς ἄλλοις. Δὲν πρόκειται ὅμως περὶ τούτου. Ἐὰν μάλιστα δὲν λάβῃ μέρος ἐνεργὸν καὶ δραστήριον ἡ Ἐκκλησία ὑπὲρ τοῦ συκοφαντηθέντος ἱεράρχου τῆς, πιθανὸν ὡς ἀποτέλεσμα νὰ ἔχωμεν καὶ ἐτέρως πιέ-

σεις καὶ ἐτέρους διωγμούς τῶν Χριστιανῶν τῶν μερῶν ἐκείνων καὶ ἐτι πλείονα δεινά· ἀλλ' εἰπομεν, δὲν πρόκειται ἐνταῦθα περὶ τοῦ ἀποτελέσματος. Ἐν ταῖς γραμμαῖς ἡμῶν ἐπεζητήσαμεν ἀπλῶς νὰ σκιαγραφῶμεν τὴν πορείαν ἀξίου λειτουργοῦ τοῦ Ὑψίστου ἐν τῇ φιλότατῃ πατρίδι ἡμῶν Ἡπείρῳ καὶ ἰδίως ἐν τῇ πολλᾷ ὑποστάσει καὶ παρ' ἀρχιερέων ἐτι δυστυχῶς, οὐ πρὸ πολλοῦ, Τσιμουργιά τῇ καὶ ἰδιαίτερᾳ πατρίδι τοῦ. Δὲν ὕψωσε μὲν τὴν σημαίαν τῆς ἀνταρσίας ὁ Σ. Μητροπολίτης οὗτος, διότι αἱ περιστάσεις δὲν ἀπαιτοῦσι τοῦτο, ἀλλ' ἔσχε τὸ θάρρος ἐν ταῖς δειναῖς ταύταις ἐποχαῖς καὶ ὕψωσεν ἐπίσης σπουδαίαν, ἐπίσης μεγάλην, ἐπίσης δεινὴν διὰ τοὺς κρατοῦντας τὴν πυρίνην γλώσσαν τοῦ ὑπὲρ τῶν δυναστευομένων Χριστιανῶν τοῦ, καὶ ἵνα εἰπωμεν δὲ καὶ περὶ ἀποτελεσμάτων τοῦτο ἀναμφιβόλως θέλει ἔχει καλλίστας συνεπείας, ἐὰν ὑποστηρικθῶσι τὰ διαβήματά τοῦ ὑπὸ τῆς Μ. Ἐκκλησίας, ἣν ἡδὴ ἰθύνει διὰ στιβαρῶν χειρῶν ὁ ἐπίσης Ἡπειρώτης Ἀνθίμος δ' Ζ'. Ἡδὴ ὁ Μητροπολίτης Παραμυθίας καὶ Φιλιατῶν διέκοψε πᾶσαν ἐπίσημον σχέσιν μετὰ τῶν ἀρχῶν μὴ πλησιάζων εἰς τὸ διοικητήριον, μὴ συνδριάζων ἐν τῷ συμβουλίῳ, μὴ ὑπογράφων καὶ μὴ ἐπικυρῶν οὐδὲν ἐγγράφον τῶν, καὶ ἔχει ἀπόφασιν νὰ ἐξακολουθήσῃ οὕτω πράττων μέχρις οὗ ἀθωωθῇ τῆς συγερᾶς συκοφαντίας, ἣν ἐξυφάνον ἐναντίον τοῦ, καὶ μέχρις οὗ παύσωσιν αἱ καταπιέσεις τῶν χριστιανῶν τοῦ, δύναται δὲ κάλλιστα ἡ Α. Θ. Παναγιότης Ἀνθίμος δ' Ζ' νὰ παραστήσῃ εἰς τὴν κυβέρνησιν τὴν ἀληθῆ σημασίαν τῶν πράξεων τοῦ Μητροπολίτου Παραμυθίας καὶ Φιλιατῶν καὶ νὰ πείσῃ αὐτὴν ὅτι κραυγάζων ὑπὲρ τοῦ ποιμνίου τοῦ ὁ ἱεράρχης οὗτος, ὑπὲρ τῶν συμφερόντων αὐτῆς ἀμύνεται τῶν εἰς χεῖρας ἀναξίων ὑπαλλήλων τῆς, καὶ ὅτι τοιοῦτοι ὑπάλληλοι περικύκλουν τὸν τόπον ἐν ταραχαῖς εὐρισκόμενον καὶ τὸν Μητροπολίτην ἀρχηγὸν κοιτάτου, ἐν ᾧ δὲν εἶνε, χέουσιν ἔλαιον ἐπὶ τῆς πυρᾶς πρὸς βλάβην τῆς καὶ ἐπομένως εἰσὶν ἀνάξιοι τῶν θέσεων, ὥς κατέχουσιν. Ὅπως δὴποτε παντὸς ἐπαίνου ἀξία εἶνε ἡ τοῦ Μητροπολίτου τῆς Τσιμουργιάς πορεία, ἣν ἐχάραξεν ἐν τῇ δικυβερνήσει τῆς ἐπαρχίας τοῦ εἰς ἣν ἐπευχόμεθα καὶ ἕτεροι Μητροπολίται τῆς Ἡπείρου ν' ἀκολουθήσωσιν οὐχὶ κολακεύοντες τὰς ἀρχὰς καὶ ἐρποντες πρὸ αὐτῶν, ἀλλὰ κραυγάζοντες ὅση αὐτοῖς δύναμις ὑπὲρ τῶν δεινῶς πιεζομένων χριστιανῶν τῶν, πρὸς ὑπεράσπισιν τῶν ὁποίων καὶ ἰδιαίτερα προνομία τοῖς ἐδόθησαν ἐν παλαιᾷ ὑπ' αὐτῆς τῆς ἀρχῆς. Πρὸς τί οὗτοι δειλιῶσιν; Εἶνε ρόδινα τὰ τῶν χριστιανῶν τῶν; Ἀς τὸ κηρύξωσιν. Δὲν εἶνε; Διατί σιωποῦσι τότε! Ἀς λάβωσι παράδειγμα τὸν Σ. Κωνσταντῖνον Μικρούλην διότι αὐτὸς ὁ προορισμός τῶν, ἡ τοῦ πνευματικοῦ τοῦ ποιμνίου προστασία. Καὶ οὐδεὶς ἀγνοεῖ ὁποῖον καλὸν θὰ προκύψῃ ἐκ τῆς ἀρρενωπότητος καὶ ἀπὸ κοινοῦ στάσεως αὐτῶν εἰς τὴν χώραν, ἥς τὰς τύχας ἐτάχθησαν ὑπὸ τῆς Ἐκκλησίας καὶ τοῦ Γένους νὰ ἰθύνωσιν.

— ΕΝΟΔΟΧΕΙΟΝ Ἡπειρος καὶ Ἰωάν—
— νηνα ἰδρύθη ἐν Παιραιῖ ὑπὸ τὴν διεύθυν—
— σιν τοῦ κ. Γούδα καὶ κεῖται ἐπὶ τῆς πλατείας
τοῦ τελωνείου, ὅπου πάντες θὰ εὕρωσι πρόθυμον
περιποίησιν.

ἀπεπνέοντο ἐκείνη τοὺς ἡμέρας τὴν ἑξῆς τοὺς κατεπείγοντες καὶ ἀνάτοιο νόστον. Ἡ χάρις τοῦ νεκροῦ αὐτοῦ ἐγένετο ὑπερβατική καὶ μεγαλοπρεπής ἐκ τῆν ἱερὰν Μητροπόλιν. Ὁ πάτριος θάνατος τοῦ σεμνοῦ ταύτου νέου κατεπείχοντο πάντες τοὺς γνωρίζαντες αὐτόν, ὅτι καὶ πρὸ πάντων τοῖς εὐλογοῦσι γονεῖς του, οἱ ὅποιοι καίριος ἐρωθάρων τὴν καρδίαν τοιοῦτου υἱοῦ σπερμέντης. Εἶπε δὲ ὁ Ὁ Θεὸς τῶν πάντων νὰ πέμψῃ αὐτοῖς ἄνωθεν βίλασκον παρηγορίας.

ΚΑΚΑΙ ΠΡΑΞΕΙΣ

Ἡπειρώτης τις ἐξ ἐπαρχίας Δελβίνου καὶ χωρίου Μέγγουλης ὀνόματι Ν. Παπαζωτός, πρὸ δέκα καὶ ἐπέκεινα ἐτῶν μετοικήσας ἐν Βητσάνῃ, τοῦ Πωγωνίου τῆς Ἡπείρου, ζῶν ἤδη ἐν Βυρπητῷ τῆς Συρίας ὑπὸ τὸ ἐπάγγελμα ἀρτοποιοῦ κατέφυγε πολλάκις εἰς τρεφοδικίας ἀνουσουργίας ἢ συκοφαντίας διὰ τοῦ ἀκολούθου τρόπου. Πρὸ πολλοῦ λαμβάνει εἰς χεῖράς του ἐκ τοῦ ταχυδρομείου ἐπιστολὰς ὑπὸ ξένην ἐπωνυμίαν τῶν ἐκεῖ εὐρισκομένων ἡπειρωτῶν καὶ ἀφοῦ ἀνοίγῃ αὐτὰς ἀναγινώσκει τὰ περιεχόμενα καὶ ὕστερον ἐπιστρέφει τὰς ἐπιστολὰς εἰς τὸ ταχυδρομεῖον, προσποιούμενος ὅτι δὲν ἦσαν ἰδικαί του! Ἡ δὲ πράξις του ἀπεδείχθη ὑπὸ ἰθαγενεὺς ὑπαλλήλου τοῦ ὁθωμανικοῦ ταχυδρομείου, ὅτι συνελήφθη ἑκατοντάκις ὡς τοιοῦτος. Πρώτην φορὰν ἀκούομεν πατριώτης νὰ μεταχειρίζετο τοιαύτας αἰσχρὰς πράξεις, καὶ μετὰ λύπης μας φέρομεν τούτας εἰς τὴν δημοσιότητα ὅπως πάντες μάθωσι τὰς παρανόμους ταύτας πράξεις· περιττὸν θεωροῦμεν νὰ ἀναφέρωμεν καὶ ἄλλας διότι ὅσα γράφομεν ἀρκοῦν ὅπως χαρακτηρίσουν τὸ ἀνθρωπάριον αὐτό τοῦ ὁποίου ἡ συνείδησις ἐξηφανίσθη καὶ ἀπενεκρόθη ἐν τῇ καρδίᾳ του πᾶν πατριωτικὸν καὶ καλὸν αἴσθημα (Χ Σ.)

Νέον Ἡπειρωτικὸν ῥαφεῖον ὑπὸ τὴν ἐπωνυμίαν «Δημ. Ἀράνης καὶ Ἰω. Γιαννακοῦτσος» ἦνοιξεν ἐν ὁδῷ Ἀριστείδου Ἀριθ. 2 παρὰ τοὺς Ἀγίους Θεοδώρους. Συνιστῶμεν αὐτὸ εἰς τοὺς πατριώτας καὶ φίλους ὑπὸ ἑποφιν στερεότητος, κομψότητος καὶ εὐθηνίας.

Η ΠΑΡΓΑ

(Συνέχεια ἐκ τοῦ προηγουμένου φύλλου)

Ἐν τούτοις ὁ Ἀλῆς, ἐγκαίρως λαβὼν γνῶσιν τῶν ἐν Πάργᾳ γενομένων καὶ τὰς ἀποφάσεις τῶν κατοίκων ὅπως πανοικεῖ ἐγκαταλίπωσι τὸν τόπον ἐπὶ ἀποζημιώσει, ἔθετο εἰς κίνησιν πάσας αὐτοῦ τὰς ἐνεργείας, ἵν' ἀποτρέψῃ αὐτοὺς τοῦ σκοποῦ καὶ οὕτως ἀποφυγῇ τὴν ἀποτίσιν σπουδαιότητος χρηματικῆς ποσότητος. Προσέβαλε λοιπὸν νὰ ἐνσπείρῃ ἐν αὐτοῖς τὴν διχόνοιαν καὶ νὰ ἐξεγείρῃ τὸ μῖσος αὐτῶν κατὰ τῶν Ἀγγλῶν, ὅπως ἐνοχοποιήσῃ αὐτοὺς κατόπιν καὶ τοὺς ἀποστερήσῃ τῆς προστασίας αὐτῶν. Εἶχε δὲ, φαίνεται, ὁ Ἀλῆς ἀπὸ πολλοῦ προσεταιρισθῇ οὐκ ὀλίγους τῶν προϋχόντων τῆς κοινότητος, οἵτινες προβλέποντες τὸ μοῖρατον τῆς πατρίδος αὐτῶν τέλος ἐνόμισαν, ὅτι ἐπιβλάσκει αὐτοῖς νὰ μεριμνήσωσι πρὸς ἐξασφάλισιν τῆς μελλούσης τύχης ἐκείνων καὶ τῶν ἰδίων συμπολιτῶν, ἀφοῦ ἀναποδράστως θὰ περιήρχοντο ὑπὸ τὴν ἐξουσίαν τοῦ Ἀλῆ· ὅθεν δεξιότατα χρησιμοποιοῦν τῆς μερίδος ταύτης τὴν συνδρομὴν, ἐν ἀγαθῷ τῷ συνειδότη ἔργαζομένης, μετεχειρίσθη πάντα τὰ μέσα πρὸς τὸν σκοπὸν ἀπειλήσας συγχρόνως, ὅτι καὶ ἐνόπλιος θὰ ἐπιταθῇ κατὰ τῆς Πάργας, ἐὰν ἐντὸς βραχέος χρόνου μὴ παρεδίδετο αὐτῷ τὸ φρούριον ὑπὸ τῶν Ἀγγλῶν. Ὁ Bosset καθιστῶν πάντα ταῦτα γνωστὰ τῷ Maitland ἔγραψεν αὐτῷ, ὅτι καθ' ὅς εἶχε πληροφορίας ὁ Ἀλῆς ἀπέστειλε πανταχοῦ διαταγὰς, δι' ὧν ἀπηγόρευεν αὐστηρῶς τὴν ἀποστολὴν σίτου εἰς τὴν Πάργαν, ἐνετείλατο δὲ συγχρόνως στρατολογίαν. Εἰς τὰς ἀνακοινώσεις ταύτας ὁ ἐν Κερκύρᾳ ἀρμοστής ἀπήντα, ὅτι οὐδέποτε ἠδύνατο νὰ φαντασθῇ, ὅτι ὁ Βαζύρης ἔχει ἐχθρικούς κατὰ τῶν Ἀγγλῶν σκοπούς, ἀφοῦ ῥητὸς εἶναι ὁ ἐν τῇ συμβάσει ὅρος περὶ ἀποζημιώσεως καὶ ἄπορον φαίνεται αὐτῷ, πῶς ἐν τοῖς ἐγγράφοις τοῦ Bosset τοσοῦτος γίνεταί πάντοτε περὶ Ἀλῆ λόγος. Προσέθετο δὲ, ὅτι ἐπιβάλλεται μὲν εἰς αὐτὸν (τὸν Maitland) ἐκ λόγων πολιτικῶν ἢ διατήρησις φιλικῶν πρὸς τὸν Ἀλῆ σχέσεων, ἀλλ' ὅτι συνομολογηθείσης τῆς συμβάσεως μετὰ τῆς ἐν Κωνσταντινουπόλει Κυβερνήσεως καὶ τῆς Μ. Βρεττανίας, ὁ Bosset μετ' οὐδενὸς ἄλλου δύναται νὰ ἔλθῃ εἰς διαπραγματεύσεις πλὴν τοῦ ἐπιτρόπου τῆς Πύλης Ἀχμέτ Μπέη.

Ταῦτα γράφων ὁ Maitland προσεποιεῖτο βεβαίως, ὅτι ἠγνόει τὸν χαρακτήρα καὶ τοὺς σκοπούς τοῦ Ἀλῆ καὶ ὅτι πᾶν τὸ γινόμενον ἦδη περὶ Πάργας ἦτο ἔργον αὐτοῦ τούτου, ἡ δὲ σύμπραξις τῆς ἐν Κωνσταντινουπόλει Κυβερνήσεως ἦτο ἀποτέλεσμα τῶν ἐνεργειῶν αὐτοῦ, προκλήθην μόνον ἵνα πληρωθῶσιν οἱ τύποι.

Πληρεξούσιος τῆς Ἀγγλίας πρὸς τὰς ἐπὶ παραδόσει τῆς Πάργας διαπραγματεύσεις διωρίσθη

ΑΛΛΗΛΟΓΡΑΦΙΑ

Ἀθ. Γ. Π. Καρχαμπάτ. Σήμερον ἐλάβομεν ἐπιστολήν σας μετὰ τῶν συνδρομῶν καὶ εἰμεθα εὐγνώμονες διὰ τοὺς κόπους σας οὓς καταβάλλετε ὡς καὶ πρὸς τοὺς προθυμοποιηθέντας συνδρομητάς. — Κ. Μ. Ζανζιβάρ. Δὲν πιστεύομεν νὰ ἔχῃ σημεῖον ἢ τοιαύτη μετεβολὴ τῆς διεθνήσεως ἥτις ἐπειδὴ εἶνε ἐκτυπωμένη θὰ διορθωθῇ βραδύτερον. — Γ. Γουσ. Βραϊλά. Φ. Κωστ. Boivoda, Θ. Στ. strata Bezrei, Ν. Παπ. calea Mosilor. — Κ. Δαρ. Τιργόβιτσα, Δ. Κωνστ. Βουκουρέστιον, Δ. Βορ-Οprison. Σὰς εὐχαριστοῦμεν διότι εὐηρεστήθητε μόνον νὰ ἀποστείλῃτε τὴν συνδρομὴν σας εἰς ἀδελφούς Χαΐτα. — Μ. Σπυρ. Τρίγκαλα. διὰ δελταρίου σὰς εἰδοποίησα λήψιν συνδρομῶν Θὰ σὰς γράψω ἐκ νέου καὶ σὰς εὐχαριστῶ θερμῶς. — Γ. Σπ. Μεσσίνα (Ἰταλίας). Ἐπιστολὴ μετὰ συνδρομῆς ἐλήφθη· σὰς εὐγνωμονοῦμεν διὰ τὴν ἐξ ἀρχῆς ὑποστήριξιν καὶ προθυμίαν. — Ε. Πρ. Majunga. Ἐπιστολὴ σας ἐλήφθη· εὐχαριστοῦμεν. Σὰς γράφομεν. — Γ. Σκ. Σικάρον· σὰς γράφομεν. — Δ. Κ. Ἀρτα. Παραγγελθὲν ἀπεστάλη πρὸ ἐβδομάδος. — Ἀλ. Λ. Ἀλεξάνδρεια. Θὰ διορθωθῇ ἡ διεύθυνσις.

μετ' ὀλίγον ὁ Ἰωάννης Cartwright, ἐμπορικὸς πράκτωρ τότε ἐν Πάτραις, (1) τῆς δὲ Πύλης, ὡς ἐφθηνεν εἰπόντες, ὁ Ἀχμέτ Μπέης. Πρώτη δὲ πράξις τῶν πληρεξουσίων τούτων, συνελθόντων ἐν Ἰωννίνους, ἦτο ἡ ὑπογραφή προκαταρκτικῆς τινος συμβάσεως ὑπὸ ἡμερομηνίαν 17 Μαΐου 1817, καθ' ἣν ὡς ὅρος τῆς παραχωρήσεως τῆς Πάργας ὠρίσθη ἡ ἀποζημιώσις τῶν κατοίκων, ἥς γενομένης ἠθέλην ἐπακολουθήσει ἡ κένωσις τοῦ φρουρίου ὑπὸ τοῦ Ἀγγλικοῦ στρατοῦ καὶ ἡ παράδοσις αὐτοῦ εἰς τὸν πληρεξούσιον τῆς Πύλης. Ἐν τούτῳ ὅμως τῷ μεταξύ ὁ Ἀλῆς ὀρυστήριος ἐργάζετο πρὸς ἐπιτυχίαν τοῦ κυρίου αὐτοῦ σκοποῦ, ἥτοι τῆς ἀποφυγῆς πάσης ἀποζημιώσεως. Ὑπὸ τὸ πρόσχημα δὲ τιμητικῆς φρουρᾶς εἶχε περικυκλώσει τὸν Ἀγγλον πληρεξούσιον διὰ πλείστων κατασκόπων, ἐπέβλεπε δὲ τὰς ἐνεργείας αὐτοῦ οὐ μόνον διὰ τούτων, ἀλλὰ καὶ διὰ τῆς παρακωλύσεως πάσης αὐτοῦ μετὰ τῶν ἐν Κερκύρᾳ καὶ Πάργᾳ Ἀρχῶν ἀλληλογραφίας, συλλαμβάνων τοὺς ταχυδρόμους καὶ ἀποσφραγίζων τὰς ἐπιστολάς.

Συγχρόνως ἐξηκολούθει στρατολογῶν ἐν Τσαμουργιά καὶ παρασκευάζων τὸ ἐγγὺς τῆς Πάργας νεόδημιτον φρούριον τῆς Ἀγυιάς, ἀπαγορεύσας αὐστηρῶς τὴν ἐκ τῶν λιμένων τῆς διηκιοδοσίας τοῦ εἰσαγωγῆν σιτηρῶν εἰς Πάργαν, ὅπως ἐξαναγκάσῃ τοὺς κατοίκους εἰς ἀποδοχὴν οἰωνδῆποτε ὄρων. Ἀλλ' εὐτυχῶς οἱ προϋχόντες τῶν Παργίων διὰ συνεισφορῶν ἔφερον φορτίον σίτου ἐκ Κερκύρας. Καὶ δὲν ἐσκόπει μὲν βεβιαῶς νὰ κινηθῇ ἀναφανδὸν κατὰ τῶν ἐν Πάργᾳ Ἀγγλῶν, διότι κατενόει τὸ δυσχερές καὶ κινδυνώδες τοῦ ἐγχειρήματος, ὑπελόγιζεν ὅμως διὰ τινος πραξικοπήματος (οὗ ὡς ἐννοεῖται, τὴν εὐθύνην κατὰ τὸ σύστημα αὐτοῦ θὰ ἐπέριπτεν ἐπὶ ἄλλων), νὰ ἐπωφεληθῇ, εἴτε ἐκφοβίζων τοὺς κατοίκους καὶ ἐξαναγκάζων αὐτοὺς νὰ μείνωσιν, εἴτε αὐξάνων ἐν ταῖς τάξεσιν αὐτῶν τὸν ἀριθμὸν τῶν ὁπαδῶν τῆς γνώμης, ὅτι πρέπει νὰ παραμείνωσιν ἐν Πάργᾳ καὶ ὑπὸ τὸν νέον καθεστῶς (2).

(1) Οὗτος ἔμπορος ἐν Κων) πόλει καὶ ἀτυχῆσας ἐν ταῖς ἐπιχειρήσεσι διωρίσθη πρῶτος ὑπὸ τῆς ἐν Κων) πόλει πρεσβείας ἄτε διαμένων ἐν Πάτραις καὶ γινώσκων τὰ Τουρκικὰ πράγματα. Μετὰ δὲ τὸ πέραν τῶν διαπραγματεύσεων μετετέθη ἐν Κων) πόλει. Παρὰ τῷ Cartwright προσεκολληθῇ τότε καὶ ὁ Parich ἵνα παραλάβῃ τὸ διὰ τὴν ἐκχώρησιν τῆς Πάργας πληρωτέον χρηματικὸν ποσόν.

(2) Ὁ Bosset ἐν ἐγγράφῳ τινὶ πρὸς τὸν Maitland, γράφει περὶ τούτου τὰ ἀκόλουθα: «Γινώσκων τὴν ἀπέχθειαν τοῦ ἀνδρὸς κατὰ τῶν κατοίκων τῆς χώρας ταύτης θεωρῶ πιθανόν, ὅτι ἤθελε δώσει τοιαύτας διαταγὰς, μόνον καὶ μόνον πρὸς ἱκανοποίησιν τῆς μοχθηρίας του, ἀφοῦ μάλιστα δύναται εὐκόλως νὰ ἀρνηθῇ αὐτὰς κατόπιν. Φαντάζεται, ὅτι μεταχειριζόμενος βίαν καθ' ἡμῶν ἠθέλην ἀναγκάσει ἡμᾶς, εὐρισκομένους πρὸ τετελεσμένων γεγονότων, ν' ἀρῶμεν τὴν προστασίαν ἡμῶν ἐπὶ τῆς χώρας»

ΑΠΟΘΗΚΗ ΑΛΕΥΡΩΝ

ΖΩΓΡΑΦΟΥ καὶ ΜΑΤΡΑΚΙΔΟΥ

Παρὰ τῇ Ν. Ἀγορᾷ, δεξιᾷ τῆς πλατείας Βαρβακείου

«Ἐν τῇ καταχνίᾳ τὸ κέρδος». Τιμαὶ ὠρισμέναι τοῖς μετρητοῖς.

Τιμολόγιον τῶν εἰδῶν τοῦ Καταστήματος λιανικῶς Σιμιγδ. κολουριού λ. 60 | Κριθάρια ρωσσικά λ. 3η
» σιμιγδ. ρωσ. » 58 » ἐγγώρια » 27
» Θεσσαλικά » 55 | Πίτυρα ψιλὰ » 16
» Ψιλὰ » 51 » χονδρὰ » 16
Φαρίνες Α. Α. » 45 | Σίτος, σκύβαλα, ἀραβδα-
Α. » 42 | τος, παληάλευρα καὶ
» ἄλευρα πιτυρ. γνήστ. » 40 | λοιπὰ σχετικὰ.

Σημ. Εἰς τοὺς ἀγοράζοντας χονδρικῶς γίνεται ἰδιαίτερα συμφωνία· καὶ εἰς τοὺς ἀγοράζοντας ἄνω τῶν 70 ὁκ. πρᾶγμα παρέχεται ἡ εὐκολία τῆς μεταφοράς ἐντὸς τῆς πόλεως πάντοτε.

ΓΕΩΡΓ. Κ. ΝΟΥΛΗΣ

Ἰατρὸς

Δέχεται ἀσθενεῖς ὥρα 8—9 π. μ. καὶ — μ. μ.

Ὁδὸς Χαλκοκονδύλη 40.

Τὸ καφενεῖον τῆς Ἡπείρου τὸ διεθυνόμενον ὑπὸ τοῦ κ. Κώστα Εὐθυμίου μετεφέρθη ὀλίγον κατωτέρω τῆς Νέας Ἀγορᾶς ἐπὶ τῆς πλατείας Βαρβακείου.

Τῇ 19ῃ Μαΐου μετὰ τὴν ὑπογραφήν τῆς συμβάσεως ἀνεχώρησαν εἰς Πάργαν οἱ πληρεξούσιοι. Τούτους δὲ παρηκολούθησαν καὶ πάντες οἱ ἐν Ἰωννίνους ἕνεκα διαφόρων αἰτιῶν παρεπιδημοῦντες Παργίοι, ὡς καὶ πολυάριθμον προσωπικόν, ἐν ᾧ ὁ γραμματεὺς (γραμματικὸς) τοῦ Ἀλῆ πασᾶ Μανθος Οἰκονόμου, ἀγγλίνους καὶ δεξιότατος πολιτικὸς ἀνὴρ. Τῇ δὲ ἐπαύριον τῆς ἀναχωρήσεως τῶν παρηκολούθησε τὴν συνοδείαν σῶμα ἐκ 250 Ἀλβανῶν, σταθεύσαν ἐν Παραμυθιά, ὀλίγας ὥρας ἀπεχούση τῆς Πάργας. Ἀλλ' οἱ πληρεξούσιοι καὶ ἡ συνοδία αὐτῶν ἠναγκάσθησαν νὰ παραμείνωσιν εἰς Παραμυθίαν ἐπὶ ἱκανὰς ἡμέρας, διότι ὁ φρούραρχος τῆς Πάργας, μαθὼν παρὰ τῶν Παργίων τινες καὶ πόσοι ἀπετίλουν τὴν συνοδείαν, καὶ ἀφορμὴν λαβὼν τότε ἐν τισὶ τῆς Ἡπείρου ἐπαρχίας λοιμόν, ἀπηγόρευεν αὐτοῖς τὴν εἴσοδον μέχρις οὗ περιορισθέντος τοῦ ἀριθμοῦ τῆς συνοδείας τοῦ Ἀχμέτ εἰς 27 ἀνδράς καὶ τοῦ σώματος τῶν Ἀλβανῶν ἀποχωρήσαντος ἐκ Παραμυθίας, εἰσῆλθον τέλος εἰς τὴν πόλιν τῇ 5 Ἰουνίου ἐν μέσῳ γενικῆς τῶν κατοίκων κατηφείας, ἣν ἐξεδήλωσαν κλείσαντες ἐπὶ ἡμέρας ὅλας τὰς οἰκίας καὶ τὰ ἐμπορικὰ αὐτῶν καταστήματα καὶ ἀποφυγόντες πᾶσαν μετ' ἐκείνων ἐπικοινωνίαν (1). Τῇ δὲ 18 τοῦ αὐτοῦ μηνός, ἀμφότεροι οἱ πληρεξούσιοι ἐδημοσίευσαν προκήρυξιν πρὸς τοὺς κατοίκους τῆς Πάργας, δι' ἣς γνωστὰ ποιοῦντες αὐτοῖς τὰ μεταξύ τῶν δύο Κυβερνήσεων ἀποφασισθέντα, προσεκάλουν αὐτοὺς νὰ δηλώσωσιν ἐλευθέρως τὴν ἀπόφασίν των οἱ θέλοντες νὰ καταλίπωσι τὰς ἐστίαις των, ὧν ἡ ἀκίνητος περιουσία ἠθέλην ἀποζημιωθῇ ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει, ἐπὶ τῇ βάσει δικαίας ἐκτιμήσεως, καταβαλλομένων συγχρόνως αὐτοῖς τῶν ἐξόδων τῆς μεταβάσεως εἰς τὰς Ἰονίους νήσους· ἡ δὲ τοῦ Ὁθωμανοῦ πληρεξουσίου προκήρυξις παρεκίνησε συγχρόνως τοὺς Παργίους νὰ μὴ ἐγκαταλίπωσιν τὴν χώραν ἐπὶ ὑποσχέσει πάσης τῆς Κυβερνητικῆς του προστασίας.

Εἰς τὰς προκήρυξεις ταύτας, ὡς ἐπηκολούθησεν ἡ κατὰ μέρος ἐνώπιον τῶν πληρεξουσίων πρόκλησις πάντων τῶν ἐγκρίτων πολιτῶν, μία καὶ μόνη σχεδὸν ὁμόφωνος ἐδόθη ὑπὸ τῶν Παργίων ἀπάντησις ἡ ἐγκατάλειψις τῆς γενεθλίου γῆς καὶ ὁ ἐκπατρισμός (2).

(ἀκολουθεῖ)

(1) Ἐρρῶντο τὴν ἐφ' οὐδὲποτε τιμῇ πώλησιν πραγμάτων τοῖς ἀποτελοῦσι τὴν συνοδείαν τοῦ Ἀχμέτ Μπέη, ἅμα δὲ εἰσῆρχετο Ὁθωμανός τις εἰς ἐμπορικόν τι κατὰστημα, ὁ ἰδιοκτήτης ἀπεσύρετο. Ἐναγκάσθη δὲ τέλος νὰ παρεμβῇ ἡ Τοπικὴ Ἀρχή, ἵνα προμηθεύσῃ τοῖς παραπιδιημοῦσι τὰ πρὸς ζωάρκειαν.

(2) Λέγεται, ὅτι τοσοῦτω πανδῆμως ἐξεδηλώθη ἡ τοιαύτη τῶν κατοίκων θέλησις, ὥστε καὶ κωφάλαός τις δι' ἐκφραστικωτάτων χειρνομιῶν καὶ μορφασμῶν, μὴ δυνάμενος ἄλλως νὰ ἐξηγηθῇ, ἐξέφραξε τὴν ἐαυτοῦ ἐπιθυμίαν ἐνώπιον τῶν πληρεξουσίων.